

**Ulterior modificării Legii nr. 304/2004, prin
O.U.G. nr. 56/2009, procurorii care au activat în
cadrul D.I.I.C.O.T. și D.N.A. nu mai pot pretinde
să li se recunoască gradul de procuror
corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta
Curte de Casație și Justiție și după ce au
revenit la parchetele de unde provin sau unde
au dreptul să funcționeze potrivit legii, chiar
dacă au fost numiți sub imperiul legii vechi.**

I. Circumstanțele cauzei:

1. Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii

Prin Hotărârea nr. 1188 din 16 decembrie 2010 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, s-a respins cererea de recunoaștere a gradului profesional corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, formulată de domnul S.G., procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Brăila.

2. Motivele de fapt și de drept pe care s-a întemeiat soluția Plenului

Pentru a pronunța această soluție, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a reținut că domnul S.G. are gradul profesional corespunzător parchetului de pe lângă tribunal, că a fost numit în funcția de procuror la Direcția Națională Anticorupție-Serviciul Teritorial Galați, pentru perioada 01.06.2009-15.07.2009, precum și faptul că nu a susținut un concurs de promovare la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Raportat atât la dispozițiile Legii nr. 92/1992, republicată, cât și ale Legii nr. 303/2004, în vigoare în prezent, Plenul a apreciat că, prin numirea la Direcția Națională Anticorupție, domnul magistrat S.G. nu a dobândit *eo ipso* gradul profesional corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și

Justiție, întrucât promovarea în funcții superioare de execuție este posibilă numai prin susținerea unui concurs.

Plenul a mai reținut că numirea procurorilor la Direcția Națională Anticorupție respectă o procedură specială, iar a dobândi în mod automat gradul profesional solicitat nu ar avea suport legal, întrucât dispozițiile art. 30 din O.U.G. nr. 43/2002 prevăd în mod expres că normele Legii nr. 92/1992 privind organizarea judecătorească, se aplică în mod corespunzător și Direcției Naționale Anticorupție, nefiind reglementată o excepție de la regula promovării prin concurs.

Plenul a mai invocat și prevederile art. 87 alin. 9¹ din O.U.G. nr. 56/2009, potrivit căruia procurorii care au activat la Direcția Națională Anticorupție revin la parchetul de unde provin, redobândind gradul profesional de execuție și salarizarea corespunzătoare avute anterior.

3. Recursul formulat de S.G. împotriva Hotărârii nr. 1188 din 16 decembrie 2010 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, în temeiul art. 29 alin. 7 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii

Motivele de recurs sunt întemeiate pe dispozițiile art. 304¹ Cod procedură civilă.

3.1. Argumentația intimatului conform căreia numirea unor procurori cu grad de

parchet de pe lângă judecătoria, tribunal și curte de apel la D.N.A. nu echivalează cu dobândirea gradului profesional de procuror corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, întrucât promovarea în funcții superioare de execuție se realizează prin examen sau concurs, iar pentru numirea procurorilor la D.N.A. sunt reglementate proceduri speciale care trebuie interpretate restrictiv, este contrazisă de jurisprudența instanței supreme și de prevederile O.U.G. nr. 43/2002, art. 8 din Legea nr. 304/2004.

Numirea la D.N.A. a procurorilor specializați are ca efect dobândirea gradului profesional corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

3.2. Nici argumentația intimatului potrivit căreia, la încetarea activității în cadrul D.N.A., procurorii revin la parchetele de unde provin sau la un alt parchet unde au dreptul să funcționeze potrivit legii, nu poate fi reținută.

În conformitate cu jurisprudența instanței supreme, s-a apreciat că revenirea procurorilor la parchetele de unde provin sau la alt parchet unde au dreptul să funcționeze, nu semnifică și nu echivalează cu imposibilitatea procurorilor de a dobândi gradul profesional corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Dimpotrivă, revenirea procurorilor la parchetele de unde provin poate avea loc fără ca dreptul la gradul profesional corespunzător Înaltei Curți, dobândit prin numire, să se stingă.

3.3. În ceea ce privește invocarea de către intimat a completării Legii nr. 304/2004 prin introducerea la art. 87 alin. 9¹, această modificare a intrat în vigoare după data numirii sale, dată la care recurentul a dobândit în fapt și în drept gradul profesional corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, de unde rezultă că

toate modificările și completările ulterioare ale Legii nr. 304/2004 nu-i sunt aplicabile.

4. Apărările formulate de intimatul Consiliul Superior al Magistraturii

Prin întâmpinare, intimatul a solicitat respingerea recursului ca nefondat în raport de prevederile introduse prin O.U.G. nr. 50/2009 de modificare a Legii nr. 304/2004.

Față de aceste noi prevederi, în prezent promovarea procurorilor se face numai prin concurs, organizat la nivel național.

În ceea ce privește hotărârile judecătorești invocate de recurent, se arată că au fost pronunțate în cauze având ca obiect un recurs și nu un recurs în interesul legii, astfel că nu constituie o dezlegare la o problemă de drept supusă judecării și nu au caracter obligatoriu în cauze similare supuse judecării.

În susținerea apărării s-a invocat Decizia nr. 2614 din 18.05.2010 a Înaltei Curți de Casație și Justiție-Secția contencios administrativ și fiscal prin care intimatul a fost obligat să recunoască unui alt recurent gradul profesional de procuror corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție doar pentru perioada exercitării funcției în cadrul structurilor D.I.I.C.O.T.

II. Considerentele instanței de recurs.

1. Recursul este nefondat.

1.1. S-a constatat că recurentul a funcționat ca procuror la D.N.A - Serviciul Teritorial Galați, în perioada 10.06.2009 - 5.07.2009, după care, a revenit la Parchetul de pe lângă Tribunalul Brăila.

1.2. Este adevărat că jurisprudența constantă a Secției de contencios administrativ a Înaltei Curți este în sensul recunoașterii gradului profesional de procuror corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție pentru cei care au fost numiți în structurile D.N.A. și D.I.I.C.O.T., central și local.

Toate argumentele înfățișate în hotărârile judecătorești invocate de recurent sunt pertinente cauzelor soluționate

anterior adoptării O.U.G. nr. 56/2009 prin care s-a modificat Legea nr. 304/2004 și care a stipulat, pe de o parte, că promovarea procurorilor se face numai prin concurs și, pe de altă parte, că „de la data revenirii la parchet de unde provin sau la alt parchet unde au dreptul să funcționeze potrivit legii, procurorii care au activat în cadrul D.I.I.C.O.T. și D.N.A. își redobândesc gradul profesional de execuție și salarizarea corespunzătoare acestuia avute anterior sau pe cele dobândite ca urmare a promovării, în condițiile legii, în timpul desfășurării activității în cadrul direcției”.

1.3. Procurorii aflați în această situație nu mai pot pretinde să li se recunoască gradul de procuror corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și după ce au revenit la parchetele de unde provin sau unde au dreptul să funcționeze potrivit legii, chiar dacă au fost numiți sub imperiul legii vechi.

Deoarece revenirea la parchet de unde provin s-a desfășurat în timpul

existenței O.U.G. nr. 56/2009, aceasta este supusă noilor reglementări astfel încât recurentul nu mai poate pretinde recunoașterea gradului profesional de procuror al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Având în vedere noile dispoziții legale, jurisprudența instanței supreme s-a modificat prin obligarea C.S.M. să recunoască procurorilor gradul solicitat, doar pentru perioada exercitării funcției în cadrul structurilor D.I.I.C.O.T. sau D.N.A.

Deoarece recurentul dorește să i se recunoască gradul pentru viitor, după părăsirea D.N.A., s-a constatat că cererea acestuia este neîntemeiată, în temeiul art. 29 alin. 7 din Legea nr. 317/2004 republicată și art. 312 alin. 1 teza a II-a Cod procedură civilă, fiind respins recursul ca nefondat.

(Înalta Curte de Casație Și Justiție, Secția de Contencios Administrativ și Fiscal, dosar nr. 16/1/2011, decizia nr. 1920/31 martie 2011)